

Farní zpravodaj

2024 / 4
Prosinec

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

BETLÉM

Podívejte se se mnou do Betléma.
Co vidíte?
Na zemi místo koberců jen mech,
místo topidel jen zvířat dech,
místo postýlky jen jesličky.
A v nich spinká hošíček maličký.
Místo paláce je jeskyně
a v ní Ježíšek, Marii na klíně.
A tak bych přál vám všem,
ale hlavně těm,
kteří nemáte ještě paláce
a snad ani koberce,
abyste si celý život v srdci nesli
pokoj, lásku a světlo betlémských jeslí.
Leopold Paďour, ze sbírky Sedmíkráska

OBSAH 74. ČÍSLA

<i>Betlém</i>	1
<i>Tříkrálová sbírka</i>	2
<i>Jubilejní rok 2025</i>	2
<i>Kaple svaté rodiny v Albertinu</i>	3
<i>Poděkování ze Slatiny</i>	4
<i>Adventní věnec</i>	5
<i>Čas se naplnil</i>	5
<i>Putovní svatýňka</i>	6
<i>Pomocný biskup královéhradecký</i>	7
<i>Tradice vánočních stromů</i>	8
<i>Zpívání u papeže</i>	10
<i>Navštívil nás Mikuláš</i>	11
<i>Kateřinské slavnosti</i>	12
<i>Pouť do Olomouce</i>	14
<i>Vánoční poselství</i>	16
<i>Adventní kvíz</i>	20
<i>Zápis z PRF 16.12.2024</i>	20
<i>Správné odpovědi kvízu</i>	22
<i>Vánoční pořad bohoslužeb</i>	24

Blíží se čas Tříkrálové sbírky a letos s velkou radostí slavíme 25 let této krásné tradice, která spojuje lidi v dobrých skutcích a laskavosti. Děkujeme všem, kteří se za ta léta stali součástí této výjimečné cesty pomoci. Bez vás by to nebylo možné. Pojďme i letos otevřít svá srdce a podpořit ty, kteří to nejvíc potřebují, a společně pokračovat ve vytváření světa plného naděje a lásky. Těšíme se na vás a na všechny krásné chvíle, které nás čekají. V Žamberku a Dlouhoňovicích se můžeme těšit na tři krále v sobotu 4. 1. 2025. Rádi uvítáme nové koledníky (děti i dospělí), ozvěte se prosím na telefonní číslo 702 436 133. Děkujeme za podporu TS. Podpořit nás můžete také on-line, bezhotovostně nebo sledováním Tříkrálového koncertu.

Lída Kladivová

Pozn. redakční rady: letos vznikl k tříkrálové sbírce i velmi zdařilý a vtipný propagační videoklip od písničkáře Michala Horáka z naší diecéze, který pro zájemce přikládáme v podobě QR kódu.

JUBILEJNÍ ROK 2025

Jubilejní neboli Svatý rok se slaví každých 25 let. Svatý rok 2025 bude zahájen otevřením Svaté brány baziliky svatého Petra ve Vatikánu 24. prosince 2024 a ukončen uzavřením této brány 6. ledna 2026 o slavnosti Zjevení Páně.

„Svatý rok 2025 v nás musí prohloubit vědomí, že víra je pout' a že my jsme poutníky na této zemi,“ napsal papež v úvodu antologie svých textů o víře chápané jako cesta. Svatý otec s potěšením konstatuje, že lidé v dnešní době znovu objevují pěší poutě do Santiaga, po Via Francigena nebo do Chartres ve Francii.

Svatý otec připomíná, že pout' vždy zahrnuje určité riziko. Poznává, že pro nás, kteří jsme zvyklí na rychlé a pohodlné cestování letadlem nebo vlakem, je těžké pochopit, co pout' znamenala pro naše předky. Vydat se na cestu znamenalo před tisíci lety riziko, že se domů už nikdy nevrátíte, protože na různých stezkách vás mohlo potkat mnoho nebezpečí. „Víra těch, kteří se rozhodli vydat na cestu, byla silnější než jakýkoli strach,“ píše František a dodává, že „poutníci minulosti nás učí důvěřovat Bohu, který je povolal, aby se vydali na cestu ke hrobu apoštolů, do Svaté země nebo na nějaké další poutní místo. Prosme Pána, abychom měli také trochu této víry, abychom přijali riziko

odevdat se do Jeho vůle s vědomím, že je to vůle dobrého Otce, který chce svým dětem dát jen to, co je pro ně dobré“.

Papež František poznamenává, že k pouti patří těžkosti. Vědí to všichni, kdo se dnes vracejí na poutní cesty. Bolest a únava jsou však již během cesty vynahrazovány krásou stvoření, nádherou umění nebo novými vztahy, stejně jako chvílemi autentického ticha a hlubokého duchovního života, které v hektickém životě dnešní doby často nemají místo. Svatý otec zároveň připomíná, že poutník není turista ani pouhý cestovatel. Má totiž jasný cíl a zároveň ví, že dosažení tohoto cíle nepřináší plné uspokojení, že pouť neskončí, protože jejím skutečným cílem je sám Bůh, který zůstává nedosažitelný. Právě proto musíme být stále na cestě. Pohyb směrem k Bohu nám však dává závatnou jistotu, že na nás čeká, aby nám dal svou útěchu a milost, dodává papež František.

z webu cirkev.cz čerpala Marie Souradová

KAPLE SVATÉ RODINY V ALBERTINU

Kaple v Albertinu „oblékla nové šaty.“ Díky ochotě personálu paliativního oddělení a finanční pomoci Albertina byla kaple vytapetována a dostala novou podlahu. Vzniklo tak důstojné místo k setkávání s naším Pánem.

Michaela Foglová

PODĚKOVÁNÍ ZE SLATINY

Během podzimního období se obecní úřad ve Slatině nad Zdobnicí zapojil do opravy brány u kapličky sv. Jana Nepomuckého, která byla obklopena lipami. Jejich kořeny však natolik narušovaly statiku kapličky, že musely být pokáceny. Bránu tvořila zdobená kovová mříž, kterou opravil šikovný kovářský mistr z Javornice, pan Hůlka. Společně s panem Jaroslavem Adamcem srovnali bránu kapličky tak, aby se dala dobře otevírat. Dokážeme si představit, jak náročná to byla práce. Jsme rádi, že se stará o zvelebení prostředí v naší obci a děkujeme, že tak šikovný člověk, kterému záleží, aby odvedl svou práci poctivě, může pracovat pro naši obec. Což je vidět i na vyčištění zaneseného příkopu a prostoru u sochy mistra Jana Husa. Děkuji, že vedení obce záleží na vzhledu veřejných prostor. O tom svědčí i zřízení nového parku s altánkem, informačními cedulemi, lavičkami k odpočinku, který až na jaře rozkvetne, přiláká k příjemnému posezení a odpočinku turisty nebo cyklisty při návštěvě naší obce.

Chtěla bych také poděkovat za spolupráci pana faráře P. W. Kalemby se starostou naší obce p. Petrem Tůmou při instalaci rozvodů hromosvodů na hřbitově i za pomoc při sekání trávy na farní zahradě během letního období. Velké díky patří farníkům za shrabání listí a jejich dětem, které přišly také pomoci.

Jsou ale také činnosti, které se dějí a my o nich téměř nevíme, jako je vedení farní kroniky. Díky patří Drahoslavě Tůmové i za péči o květiny v zimním období. Bronislavě Halbrštátové bych chtěla poděkovat za celoroční starost o nástěnku s duchovním zamyšlením v bočním vchodu našeho kostela. Její krásné písmo nutí nejen mě se na chvíli zastavit a ponořit se do textů a modlitby za daný úmysl. Chtěla bych poděkovat za hudební doprovod při mši svaté varhanici Lucii Kotyzové a kytaristce Anetě Holubářové, které si dají vždy záležet na výběru písní a hudebním doprovodu. Jsem vděčná i Martině Plockové za zpěv žalmů při středečních bohoslužbách. Přivedl ji k nám dobrý anděl a ona k nám přes rok pravidelně dojíždí až z Rychnova nad Kněžnou. Díky patří ministrantům a lektorům. Děkuji Pavlu Holubářovi za starost o hodinový stroj ve věži kostela a za údržbu těchto prostor. Děkuji za pomoc při úklidu a výzdobě kostela na vánoční dobu, díky za vaši pomoc ve volném čase. Děkuji všem za příspěvky na chod naší farnosti a květinovou výzdobu. Velké díky patří P. Wiesławu Kalembovi za službu kněze v naší farnosti, jelikož každé mše svaté u nás odsloužené si nesmírně vážíme. Jsme rádi, že naše farnost má duchovní vedení. Jeho biblické hodiny v Žamberku jsou vždy perfektně připravené a moc zajímavé. Organizuje také společné akce ve farnosti během celého roku. Jsou pro mne čerpáním inspirace a setkáním s milými lidmi. Děkuji všem farníkům, kteří se ke mně připojili do okruhu putovní svatyně Panny Marie-Tříkrát podivuhodné Královny Schönstattské. Jsem ráda za každé setkání s vámi při předání svatyně.

Jestli jsem na někoho zapoměla, tak mě prosím omluvte. Do nového roku 2025 bych chtěla popřát všem hlavně zdraví, štěstí, lásku, radostnou mysl a hojnost Božího požehnání. Mám vás ráda.

Jitka Macháčková

ADVENTNÍ VĚNEC

Před kostelem sv. Václava máme krásný adventní věnec. Velké poděkování patří paní Heleně z Ekoflory (Květena vedle kostela). Sama přišla s tímto krásným nápadem a také ho zrealizovala.

Michaela Foglová

ČAS SE NAPLNIL

V Bibli, v knize Kazatel, mj. najdeme:

„Vše má svůj čas,
je čas rodit se a čas umírat, ...
čas sázet a čas sadbu vytrhat, ...
čas plakat a čas se smát, ...
čas rmoutit se a čas tancovat, ...
čas mlčet a čas povídat...“

S tím vším se potkala na své téměř 90-leté životní pouti paní Marta Motlová. Vdávala se v roce 1963 a po 2 letech novomanželského života s Josefem se z Písečné přestěhovali do Žamberka. V jejich domácnosti našlo láskyplný domov 5 dětí. A jak si později ony zakládaly svoje rodiny, obdarovaly Motlovy postupně 7 vnoučaty a 4 pravnoučaty. Řeklo by se, měla práce až nad hlavu!

Jenže Marta potřebovala být činná i jinak. Měla ráda svoje město, lidi kolem sebe a jak jen rodinné povinnosti dovolily, zapojovala se do další práce.

Až do vysokého věku vedla kroniky několika spolků, města i farnosti. Na Noci kostelů jste se s ní mohli právě nad kronikou setkat. Profesi účetní ve Vinařských závodech oprášila při vedení pokladní agendy ve spolcích, atd. Stihla se zajímat o dění ve farnosti, ve městě a když cítila, že je třeba na něco upozornit, něco vyřešit, věděla, na jaké dveře zaklepat, a nerozpakovala se to udělat.

Do této farnosti jsem přišla později než Marta a roky jsme se znaly jen z kostela. Oni nám taky naši komunističtí bližní víc nedovolili. Až někdy krátce před revolucí, kdy jsem začala chodit do chrámového sboru, jsme se poznávaly víc. A konečně revoluce a politika! Objevilo se něco nového, nepoznaného, o čemž dosud bylo nebezpečno diskutovat, natož kritizovat. Naše lidovecké srdce zahorelo! A tak jsme si začaly malovat svět narůžovo. Postupně jsme viděly, jak se naše představy rozcházejí s realitou a mnohokrát jsme si o tom, na adresu těch „nahore“ od plíc popovídaly. Ještěže jsou ty telefony! A nejen telefony! Před 15 lety dostala Marta svůj první počítač, což byla další důležitá „hračka“! A Facebook! A teď už jí nemohlo uniknout nic, o co měla zájem. Kromě čtení další záliba.

Bohužel, poslední roky ji trápily zdravotní problémy, které ji omezovaly v pohybu. A tak se už mezi nás na bohoslužby moc nedostala. Každou neděli jí proto byla přinesena duchovní posila domů. Loni 1. dubna jsme byli v zámecké kapli přítomni na oslavě diamantové svatby manželů Motlových, v září jsme si s Martou daly její oblíbené víno na farním dnu a letos v květnu se zúčastnila našeho pravidelného seniorského setkání, při kterém jsme oslavili její 89. narozeniny.

Byla to silná energická žena, kterou jen tak něco neskolilo. A jak jsme slyšeli při rozloučení, rodinu si uměla slovem srovnat :-). Měla ráda život, sílu ji k tomu dodávala také víra, která byla její neoddelitelnou součástí. V posledních týdnech, které trávili spolu s manželem v léčebně v Červené Vodě, se vždy zmiňovala o panu faráři, který u ní byl nebo má přijít, cítila častější potřebu přijímat svátosti. I tu poslední středu než odešla, říkala: budu muset zavolat panu faráři ...

Milá Marto, loučím se s Tebou těmito řádky, neměly být smutné, naopak, měly odrazet Tvůj pestrý život, ve kterém nechyběly ani slzy ani Tvůj nakažlivý smích.

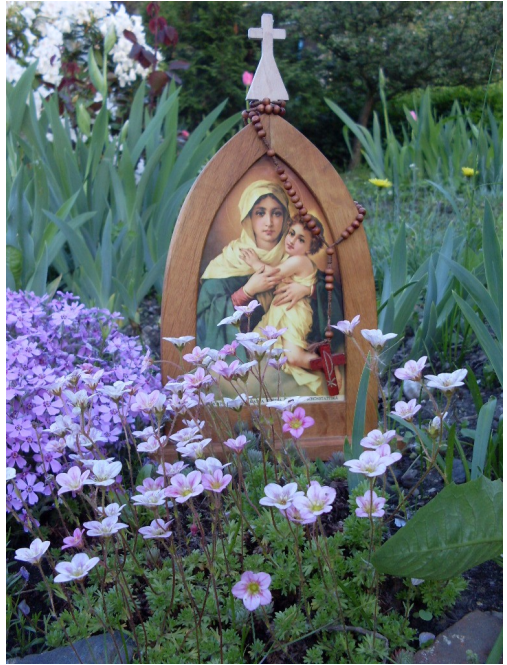
Budeme Tě nosit ve svých vzpomínkách a na Tvé nové cestě provázet modlitbami. Díky za blízkost a zájem o moji rodinu a spolu s ostatními děkuji za všechno, co jsi prokázala komukoliv z nás, máme Tě rádi. A až jednou ..., tak to zase roztočíme :-).

S láskou a úctou Marie Jägerová

PUTOVNÍ SVATYŇKA

Nově máme ve farnosti Putovní svatýňku Panny Marie-Tříkrát podivuhodné Matky Královny schönstattské. Chcete-li si i vy vzít Pannu Marii k sobě domů na návštěvu,

kontaktujte: Jitku Macháčkovou, Slatina n. Zdob., tel.: 732 537 766 nebo Michaelu Foglovou, Žamberk, tel.: 737 549 125. Projekt putovní svatyněka je pastorační iniciativa mezinárodního Schönstattského hnutí. Panna Maria se vydává na cestu k lidem, k rodinám prostřednictvím putovního obrazu. Od roku 1950 putují obrazy Panny Marie po světě od rodiny k rodině. Rodina přijímá Pannu Marii v Putovní svatyněce do svého domova. Ona pak šíří kolem sebe atmosféru lásky a učí lásce. To, co vypráví Písmo svaté o návštěvě Panny Marie v domě Alžběty a Zachariáše, se uskutečňuje ještě jednou – zde a nyní. Ale život z víry potřebuje znamení, symboly a zvyky. S Pannou Marií přichází Ten, kterého nese: Kristus, Boží Syn, náš Spasitel a Vykupitel. Boží požehnání přichází k nám do našich domovů, do našich rodin skrze setkání s Pannou Marií a její víru, skrze Krista, kterého nese, skrze její pozdrav, chvalozpěv, připravenost pomoci. Panna Maria nám vyprošuje sílu, abychom dokázali mít stále více rádi Boha a bližní. K tomu je potřeba udělat si chvíli čas, aby to v nás a okolo nás bylo o trochu hezčí.

Michaela Foglová

POMOCNÝ BISKUP KRÁLOVÉHRADECKÝ

Královéhradecká diecéze má nového pomocného biskupa a titulárního biskupa litomyšlského. Dne 2. 12. 2024 jím byl jmenován **ThLic. Prokop Brož, Th.D.** Na kněze byl vysvěcen 14. 6. 1997 biskupem Karlem Otčenáškem. Působil jako farní vikář v Nové Pace a v Kutné Hoře, kde zastával i funkci spirituála Církevního gymnázia.

V roce 2003 ukončil licenciátem studia Systematické teologie na Papežské univerzitě Gregoriana. Poté působil na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy, kde získal v roce 2008 doktorát z dogmatické teologie, a v letech 2010–2018 vykonával funkci děkana Katolické teologické fakulty.

14. května 2007 byl jmenován sídelním kanovníkem Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě.

S koncem akademického roku v srpnu 2018 ukončil své působení na Katolické teologické fakultě Univerzity. Mezi lety 2018–2022 působil jako děkan-farář Římskokatolické farnosti Hradec Králové – Nový Hradec Králové. Nyní působí jako rektor Duchovní správy kostela Panny Marie v Hradci Králové.

V současnosti je biskupským vikářem pro pastorační a pro školství, biskupským delegátem pro ekumenismus a pro formaci trvalých jáhnů. Zároveň je ředitelem Diecézního teologického institutu, sídelním kanovníkem Katedrální kapituly při chrámu Svatého Ducha v Hradci Králové a diecézním koordinátorem synodálního procesu.

Slavnostně vysvěcen bude 22. února v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové a poté se ujme svého nového úřadu.

Z webu Královéhradecké diecéze čerpala Marie Souradová

JAK SPISOVATEL TĚSNOHLÍDEK PŘED STO LETY ZALOŽIL TRADICI VÁNOČNÍCH STROMŮ NA NÁMĚSTÍCH A JAK SE JEJÍ PŮVODNÍ OBSAH VYTRATIL

Když se na počátku adventu rozsvěcely na mnoha náměstích symbolické vánoční stromy, málokde navázaly na přesně stoletou tradici vánočního stromu republiky. Ten se poprvé rozzářil právě v roce 1924 a byl spojen jak se silným příběhem, tak i sociálním apelem, jenž se rovněž během století vytratil.

Je poměrně známou skutečností, že za ideou stromu byla postava spisovatele a novináře Rudolfa Těsnohlídka, méně se však objevuje důvod a cíl stromu republiky. Navíc dramatické dějiny dvacátého století postupně proměňovaly roli vánočního stromu, který na desetiletí v padesátých letech z veřejného prostoru zmizel, aby se vrátil až po listopadu 1989. Dnes už ale na mnoha českých, moravských a slezských náměstích stojí spíše jako dekorace komerčního reje kolem než jako apel na lidskou sounáležitost, solidaritu a pomoc potřebným.

Na samém počátku byla vánoční procházka tří přátel – již zmíněného spisovatele Rudolfa Těsnohlídka, malíře Františka Koudelky a úředníka Josefa Tesaře v lese poblíž Bílovic nad Svitavou. Tři přátelé zde 22. prosince 1919 našli promrzlou sedmnáctiměsíční holčičku. Ležela osamoceně pohozena v lese, s rozhalenou košíčkou, dýchajíc již přerývaně. Muži ji zachránili a během rychlého vyšetřování se zjistilo, že se jedná o Lidušku, dceru služky Marie Kosourové.

Liduška byla nemanželské dítě, jež Kosourová měla s ruským zajatcem přiděleným na práce. Po válce se osamocená matka ocitla v těžké sociální situaci, kterou řešila tímto krutým způsobem. Následoval trest pěti let žaláře, přičemž dcera byla adoptována manželským párem z Brna.

Lidové noviny o nálezu dívky informovaly v článku nazvaném Betlém našich dní: „Starý, rozložitý smrk v seči nad Bílovicemi je jistě letos největším vánočním stromem republiky a betlém bez jeslí, na tvrdé, umrzlé půdě, bez pastorků, bez živoucí duše kolem, je pravým betlémem necitelné, poválečné doby. Tři lidé, kteří jej viděli s jeho tmou a hrůzou, poklonili se u něho před osudem dítěte jako staří tři králové z vánoční legendy a cítili, že je zde potkalo štěstí, které nezmizí z duše.“

Rudolf Těsnohlídek byl při své senzitivnosti tímto případem opravdu natolik otřesen, že se rozhodl učinit nějaký viditelný krok, jenž by dlouhodobě upozorňoval na těžkou situaci sirotků a chudých dětí. Inspiroval se dánským případem, neboť jako milovník severské literatury a kultury znal tradici kodaňského vánočního stromu, jež byla založena v roce 1914 a byla spojena se sbírkou pro chudé děti. Rozhodl se proto následovat dánského případu a 13. prosince 1924 se v Brně rozzářil první vánoční strom republiky. První strom symbolicky darovala lesní správa právě z Bílovic nad Svitavou, odkud pocházela Těsnohlídkova inspirace.

Zahajovací slavnost měla tehdy v Brně přesné pořadí: po hudebním začátku následoval proslov zástupce České zemské péče o mládež na Moravě, dále proslov starosty města Brna dr. Macků. Po recitaci básně pak zazněly dvě státní hymny – československá a dánská – a vše bylo zakončeno proměnným koncertem. Dánská inspirace se tedy projevila i v podobě dánské hymny, což je dnes již vskutku zapomenutá tradice.

Výsledkem sbírek pod stromy republiky v následujících letech ale nebyla jen nějaká běžná charita, ale konkrétní pomoc. Z peněz vybraných pod stromečkem byl v roce 1929 v Brně postaven dětský domov nazvaný podle dánské královny Dagmar, dcery Přemysla Otakara I., jež byla proslulá svou dobročinností.

Vánoční strom se brzy stal významným symbolem a gestem do veřejného prostoru a zůstával spojen s dobročinností, sbírkami a sociální pomocí slabším. Tradici přerušila nacistická okupace a vánoční strom se navrácí až po roce 1945. Doba se však změnila a i projevy doprovázející obnovení vánočního stromu republiky se proměnily. Když tedy při obnovení tradice v roce 1946 hovoří manželka prezidenta Hana Benešová, vyzývá k individuální vánoční pomoci.

Tato rétorika ještě logicky posílila po roce 1948, kdy vánoční strom ještě o rok později stojí, včetně kasiček na pomoc, ale již v roce 1950 je vánoční strom instalován pod heslem „Mír dětem na celém světě“ a o dva roky později je tradice zrušena úplně. Vrací se krátce ještě v roce 1968, již po okupaci, kdy se spojuje s aktivitou manželky prezidenta Ludvíka Svobody na pomoc SOS vesničkám. Na tento směr se pak prakticky navázalo stromem republiky na Pražském hradě od roku 1992, kdy byl spojen právě s podporou SOS vesniček.

Předvánoční a vánoční čas se nesporně čím dál více stává obdobím konzumu. Každopádně, pokud si při pohledu na rozsvícené vánoční stromy na náměstích spojíme tento pohled právě s myšlenkou pomoci prosazovanou Těsnohlídkem, bude to pozitivní návrat k původní myšlence. Abychom neřešili pouze to, co můžeme a máme k dispozici, ale vnímali i ty, kdo podobné šance a příležitosti nemají. Ty vánoční stromy na náměstích nám nemají zkrátka jen připomínat radost veselých Vánoc, ale také malou Lidušku na sněhu a další podobné osudy. Jinak to budou zase jen smutné „betlémy našich dní“.

*Článek Martina Gromana a Michala Stehlíka z Deníku N, převzala a zkrátila
Šárka Marková*

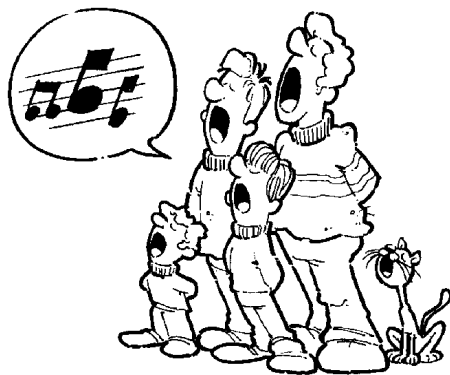
ZPÍVÁNÍ U PAPEŽE

Chránový sbor z Rychnova nad Kněžnou byl u papeže Františka. Je to opravdu velký zázrak dostat se na audienci ke Svatému otci. V letošním roce se slaví rok české hudby i výročí obětí 1. světové války. Došlo k tomu v severní Itálii v městečku Arco, kde kardinál Dominik Duka sloužil mši svatou na úmysl za oběti padlých vojáků. Na pozvání kardinála Dominika Duky se zpěváci z Rychnova nad Kněžnou zúčastnili generální audiencie ve Vatikánu: „Byl to opravdu výjimečný moment. Sílu okamžiku ocení i člověk, kterému víra není tak blízká“, říká rychnovský varhaník a jeden z tahounů Rychnovského chrámového sboru Jiří Fuks.

Sbor zazpíval s velkým úspěchem skladby skladatele Filipa Kolowrata a Svatováclavský chorál. Svatému otci předali dar - krásný prsten s českými kameny.

Chtěla bych Rychnovskému chrámovému sboru pográtulovat k takovému úspěchu a popřát mnoho dalších hudebních zážitků. Bůh Vám žehnej.

Jitka Macháčková

NAVŠTÍVIL NÁS MIKULÁŠ

V sobotu 7. 12. večer se v naší farnosti uskutečnila slavnostní bohoslužba, která byla obohacena o kytarový hudební doprovod. Atmosféra byla od začátku velmi příjemná a plná očekávání, protože po skončení mše přišel Mikuláš ve společnosti tří andělů.

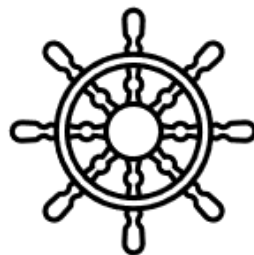
Mikuláš si připravil pro všechny děti malé dárečky, ale než je děti mohly dostat, musely se předvést. Recitovaly básničky, zpívaly písničky nebo odříkávaly krátké modlitby. Celý večer se nesl v radostném duchu, ať už při vystoupeních dětí, nebo při rozdávání dáreků.

Nejmenší účastníci byli nadšení nejen z dáreků, ale také z možnosti setkat se s Mikulášem a jeho andělským doprovodem. Rodiče ocenili přátelskou atmosféru a radost, kterou tento večer přinesl jejich dětem.

Akce byla krásnou ukázkou toho, jak lze propojit tradiční duchovní hodnoty s radostí a zábavou pro celé rodiny. Děkujeme všem, kteří se na organizaci podíleli, a těšíme se na další společné setkání.

Ondřej Jäger

Letošní pouť sv. Kateřiny se plánovala již hodně dopředu. Díky spolupráci s OU Písečná byla možnost ji oslavit v obecním společenském sále restaurace Růženka spolu se sousedy nejen z Písečné. Pohodlí a teplo tohoto prostoru jsme se snažili využít na 100 %. Zázemí na grilovačku, výdej jídla, nápojový a dezertový raut – to vše v teple. Pán řídí vše jak má, protože v tak chladném počasí bychom asi těžko zvládli takovou akci v loňských stanových podmínkách. Kateřinská slavnost začala v kostele při mši svaté v 11 hodin. Zahřátí na duši Božím slovem a eucharistií se všichni rychle přesunuli do sálu. Tam nám přátelé - dobré duše - udržovali oheň na grilu i pod polévkou. Tradiční „dýňovka“ otevřela po požehnání P. Wiesława slavnostní menu. To také nabízelo zvěřinový rozlitaný špíz s bramborem a salátem, grilovaného krocana a mnoho dalších dobrot, o které se přičinili všichni příchozí.

Po odpolední kávičce jsme mohli protáhnout tělo vycházkou na nedaleké hřiště, kde nás uvítal sokolník pan Karel Neuman. Seznámil nás se svou prací s dravci a psy. Bylo to hodně zajímavé, poučné a zábavné. Po návratu do sálu každý rád něco teplého vypil, třeba i výborný svařák. Pro děti a mládež byla připravena herna a nejen k jejich radosti také

čokoládová fontána s ovocem. V podvečer se naše hlavičky procvičily při soutěžní tipovačce na téma historie Písečné, kostela a okolí. Sedm týmů zapáleně soutěžilo, ostatní se něco dozvěděli a vítězný tým si zasloužil láhev šampaňského. V průběhu večera se podával grilovaný krocan, z něhož zbyly brzy jen kosti. Dvacátá hodina nám nadělila překvapení v podobě čtveřice dívek, které předvedly moderní, trochu mysteriózní, taneční a světelnou show. Tanec byl velmi propracovaný a nabitý různými efekty, až to přilákalo i mnoho diváků ze sousední restaurace ☺.

V hudebním rytmu se pokračovalo i nadále. K muzikantům rodiny Klížových se přidali další, kteří doma nenechali zahálet své hudební nástroje a zpěvníky. Společně muzicírovali do noci. Velký dík patří celému přípravnému týmu v čele s P. Wiesławem, paní starostce obce Písečná a dalším ochotným rukám. Všichni věnovali svůj čas a talent přípravě a průběhu celé slavnosti. Nemenší dík patří Vám všem, kteří jste přišli a podpořili nový způsob slavení pouti k počtě sv. Kateřiny. Sešlo se nás min. 80, což je krásné i zavazující zároveň.

Věřte, že sv. Kateřina, natož Pán Bůh, nedělá rozdíl mezi lidmi "kostelovými" a "nekostelovými". Jsou tu pro nás VŠECHNY, co se společně dokážeme radovat a spolupracovat. Díky moc. S přáním radosti

z příchodu SVĚTLA a NADĚJE mezi pozemský lid, spolu s Božím požehnáním do nového kalendářního roku se na Vás těší všichni od sv. Kateřiny.

Hanka Ryšavá

Letos na podzim jsem se přihlásila na pouť do Olomouce. Těšila jsem se, že se přidám k vamberecké farnosti, ale bohužel povodně vše pokazily, takže se pouť nakonec zrušila a přesunula na jaro 2025. Byla jsem ráda, protože mě v tu dobu trápily bolesti zad a pouť bych si neužila. Když jsem pak byla na mši svaté v Rokytnici v Orlických horách, tak P. Jakub Brabenec zval na pouť s farností Kunvald také do Olomouce, tak jsem se s kamarádkou přihlásila. V sobotu 16. listopadu jsem ji vyzvedla a jeli jsme do Rokytnice, kde jsme spolu s místními farníky nastoupili do autobusu a vyrazili do Kunvaldu a Klášterce pro další „účastníky zájezdu“. Cesta uběhla celkem rychle a já už se nemohla dočkat města Olomouce, hlavně jeho historického centra.

Měli jsme v plánu projít centrum a v 15 hod se přesunout na Svatý kopeček. Navštívili jsme Kapli sv. Jana Sarkandera, slezského katolického kněze, působícího před třicetiletou válkou a na jejím počátku jako farář na Moravě, především v Holešově. Během českého stavovského povstání byl moravskými evangelickými stavy obžalován ze zrady, když prý povolal řádící skupinu polských kozáků a tajně se

paktoval s císařem Ferdinandem II. proti stavům. Dodnes je jeho osoba otázkou dialogu mezi českými katolíky a protestanty. Jan byl zatčen a vyslýchán právem útrpným v městském vězení s mučírnou na místě dnešní Sarkanderovi kaple v Olomouci. Byl nucen k prozrazení, o čem v Polsku jednal, kdo pozval cizí vojska do země. O tom on sám ani nevěděl a odmítl prozradit, co mu svěřili při svaté zpovědi, protože by to znamenalo prozrazení zpovědního tajemství. Následkům opakovaného mučení na skřipci nakonec ve vězení ve věku 43 let podlehl. Je nazýván moravským Janem Nepomuckým. Pohřben byl v katedrále sv. Václava, blahorečen 6. 5. 1860 v Římě papežem Piem IX. a svatořečen 21. 5. 1995 v Olomouci papežem Janem Pavlem II. společně se sv. Zdislavou z Lemberka.

Zastavili jsme se u Teologické fakulty Univerzity Palackého a sídla Arcibiskupství olomouckého. Arcibiskupem je od 9. února 2024 P. Josef Nuzík, pomocným biskupem P. Antonín Basler a emeritním P. Josef Hrdlička. Došli jsme k Arcibiskupskému kněžskému semináři, který slouží k přípravě bohoslovců pro všechny diecéze moravské církevní provincie. V areálu bývalého dominikánského kláštera jsme si prohlédli kostel sv. Michaela archanděla. Krásnými uličkami jsme prošli ke kostelu Zvěstování Páně v klášteře kapucínů na Dolním náměstí, který je zasvěcený svatému Františkovi z Assisi. V kostele jsme měli mši svatou. Zaujaly mě nástěnné malby i kazatelna, která je na pravé

straně, což nebývá často k vidění. Barokní areál postavený ve 2. pol. 17. století zahrnuje budovu kláštera s novějším jižním křídlem, kostel, klášterní zahrady a dva úseky ohradních zdí. Freska na průčelí s výjevem Zvěstování Páně přibyla až v roce 1926.

V pravé poledne jsme přišli na Horní náměstí k olomouckému Orloji, který je součástí severní stěny radnice v Olomouci. Orloj se zde nachází od 15. století, jeho současná podoba je od Karla Svolinského a je ztvárněna v duchu socialistického realismu. Jedná se o jeden z mála heliocentrických orlojů na světě a je chráněnou kulturní památkou České republiky.

Arcidiecézní muzeum sídlí v rekonstruovaných budovách kapitulního děkanství na Václavském náměstí a je prvním muzeem duchovní kultury v České Republice, a proto je zde především nesčetně exponátů z českých církevních dějin. Vznik arcidiecézního muzea významně souvisí s historickou návštěvou Jana Pavla II. v Olomouci v roce 1995. V muzeu je k vidění románské a raně gotické umění a umění vrcholné a pozdní gotiky v Nové síni, klenotnice I. a II., obrazárna olomouckých biskupů a arcibiskupů, umění baroka a Neptunův sál, krásná kaple sv. Barbory, kočárovna, kabinet slonoviny, umělecký mecenát olomouckých kanovníků a muzeum hudby v olomoucké arcidiecézi.

Bazilika Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku mě podle očekávání okouzila svou krásou, symbolikou a nadchla lidským umem. Nechala jsem se unášet při výkladu křehké průvodkyně, která se naší skupiny srdečně ujala. Jako by mě sám Bůh oslovil v každém kroku této duchovní perly Moravy. Tiše jsem naslouchala legendě o počátku tohoto poutního místa. Vznik a vývoj tohoto poutního místa lze přirovnat k evangelnímu podobenství. Olomoucký obchodník s vínem Jan Andrášek měl ve snu opakovaně zjevení Panny Marie. Jednou v zimě odpočíval na zalesněném kopci východně od města, když se mu opět zjevila při sněhové vánici. Označil si toto místo větvičkami ze smrku ve sněhu a běžel dolů do města zeptat se, komu toto místo patří, že by tam měl vystavět kapličku. Od místních se dozvěděl, že majiteli jsou premonstráti z kláštera Hradisko. Během tří let postavil kapli zasvěcenou setkání dvou starozákonních žen, Panny Marie a její příbuzné Alžběty. Nedaleko kapličky žil poustevník Martin Figar, kterého p. Andrášek pověřil, aby se staral o poutníky. Jednoho letního rána roku 1632 ještě ležel na lůžku, když slyší velmi líbezný a sladce znějící, mnohými hlasy pronikající zpěv, jako by na Kopec vystupovalo veliké procesí a blížilo se ke kapličce. Vyskočil a rozběhl se k ní. Zjistil, že dveře, které den předtím zamkl, jsou otevřené, a že je kaple plná světla a neznámých poutníků, nad sních bělejších, kteří překrásně zpívají a s velkou úctou pokládají na oltář opukový obraz nebeské Paní a Královny Panny Marie s dítětem v náručí. O rok později zde došlo k uzdravení slepého šlechtice. Po této události sem přicházelo mnoho poutníků s prosbami o pomoc a přímlovu Panny Marie. Švédové, kteří okupovali Olomouc v letech 1642–1650, poničili a vypálili také kapli na Svatém Kopečku – tehdy nazývaném Svatá Hora. Po odchodu vojsk byla kaple obnovena a rozšířena, přesto nestačila přílivu

poutníků. Zakladatel ji proto v roce 1667 předal do vlastnictví premonstrátům. Nynější výzdoba interiéru chrámu je dílo architekta Baldassare Fontany, která byla převážně dokončena v roce 1732 ke stému výročí založení. Oslava byla velkolepá. Svatokopecká madona byla od onoho jubilejního roku nazývána Královnou Moravy. V roce 1748 se stal chrám „dcerou“ nejstarší římské mariánské baziliky Santa Maria Maggiore a byl obdařen stejnými duchovními výsadami, které získávají poutníci v římské bazilice.

Na konci druhé světové války v noci ze 6. na 7. května 1945 byl chrám těžce poničen požárem a jeho obnova trvala čtyři roky. V dubnu 1950, při tehdejších proticírkevních tažení, byli zdejší premonstráti násilně odvečeni do odlehlých sběrných klášterů. Na Svatý Kopeček se strahovští premonstráti vrátili až po čtyřiceti letech v únoru 1990.

11. dubna 1995 byl chrám na Svatém Kopečku bulou papeže Jana Pavla II. povýšen na baziliku minor. Týž papež osobně navštívil baziliku 21. května 1995 při setkání s mládeží a mariánský obraz podruhé slavnostně korunoval. Bez rozsáhlých oprav by se chrám neobešel a je třeba poděkovat všem, kteří přispěli a podíleli se na rekonstrukci baziliky, která probíhala až do roku 2010 a stále je co opravovat. Bazilika na Svatém Kopečku je jedním z nejkrásnějších chrámů naší země, byla postavena k poctě Boha Trojjediného, jako trvalý příbytek Ježíše Krista a z lásky k jeho Matce. Každý poutník odchází z tohoto poutního místa plný prožitků duchovních i kulturních – „nasyčen blahem Božího domu a svátostí tohoto chrámu“ (podle žalmu 65,5).

I pro mě znamenala pouť do Olomouce a hlavně na Svatý Kopeček velký duchovní a kulturní zážitek, ze kterého budu dlouho čerpat, a určitě tento krásný kout naší země ještě navštívím a jako výlet mohu jen doporučit.

Jitka Macháčková

VÁNOČNÍ POSELSTVÍ

„Mami, proč to takhle nefunguje celý rok?“

„Co myslíš, Daníku?“

„No, jak říkal teď pan farář. Že lidi na sebe mají být hodný pořádek, nejen o Vánocích. Proč teda nejsou?“

„Odkdy ty posloucháš kázání?“ nadzvedne Lenka obočí, protože jí to opravdu upřímně překvapí. Ale přeci ho neodbyde, když už se chce jednou bavit o něčem jiném než o traktorech. „No, to je těžký,“ začne opatrně. Tyjo, taková jednoduchá otázka a jak je těžký to vysvětlit, běží jí v hlavě. „Víš, ne všichni lidi

jsou hodní. A někteří chtějí být hodní, ale nedaří se jim to. Já se taky snažím, ale i tak se na vás někdy zlobím.“

„Aha, tak jo,“ přikývne Dan. „Já bych to udělal pořad. Pořád by byli všichni hodní a pořád by byly dárky.“

Lenka se usměje, tohle už zní jako její normální šestiletý Daník.

„Pojď, půjdeme s darama. A nepůjdeme si pak chvíli sednout do lavice k Sáře a k taťkovi?“ Sára se v lavici nějak divně ošívá a pořád se otáčí. Aby jí tak bylo špatně a omdlela jako v létě. Lenka je ráda, že za cenu velkého dinosaura v synově náručí míří od oltáře místo do dětského koutku do lavice.

„Mami, prosimtě klid, jsem v pohodě,“ zpraží Sára Lenku neomylně pubertálním pohledem.

„Dobře, dobře, jen jsem se zeptala,“ pokrčí rameny. Ještě jí hlavou bleskne, že závidí Petrovi, který klidně sedí v lavici, plně se soustředí na mši a děti vůbec neřeší. Pak už ale musí lovit Dana zpod lavice.

Co když si mě všimne? A co když si mě nevšimne? Byl vůbec už někdy v kostele? Jakože jsem si ho nevšimla? Sáře běží hlavou nespočet otázek najednou a stále se ohlíží, jestli jí zrak neklame. Kdepak, opravdu je tam. Kousek za ní stojí ve vedlejší frontě na přijímání Filip, TEN Filip, který se Sáře tak líbí.

„Pardon, pardon,“ omlouvá se honem Sára, protože málem srazila starou paní před sebou. Ježkovy voči, měla bych se zklidnit. Prostě je tady. Nic se neděje.

Anebo možná děje. Sára od něj nedokáže odtrhnout myšlenky už od začátku mše, kdy ho zahlédla. Pořád si přemítá nedávný školní florbalový turnaj, kde si tohle vysokého blondáka poprvé pořádně všimla. Jak z něj nemohla spustit oči a pak mu jako hosteska navlékala na krk medaili. Pamatuje si ji?

„Tak jdeš, Sáři?“ pošťouchne ji taťka.

„Eee, jo, jasně,“ snaží se honem Sára vrátit do přítomnosti. Vůbec si nevšimla, že mše už skončila. Promiň, pane Bože, vystřelil myšlenku kamsi dopředu kostela. Ale pořád se tu mluví o lásce, tak by to snad nemuselo tak vadit, ne?

„Jak se ti dneska líbil kostel? To bylo ale pěkné vánoční poselství, že?“

„Eh... Jo, moc pěkný,“ přikývne Sára a ještě víc sehne hlavu ke škrábání brambor. Je jí jasné, na co se mamka ptá. Vánoční poselství to není.

Lenka se dál věnuje krájení masa a vyčkává. Kuchyní zní jen tichý hlas vánočních koled z přehrávače.

„Mami, co bys dala za dárek někomu, kdo se ti líbí?“

„Sári, nemáš na tohle ještě dost času?“ vypadne z Lenky a vzápětí by si za ta slova nejradši nafackovala. Pokud bude vypouštět taková moudra, Sára se jí rychle svěřovat přestane. A to opravdu nechce. „Promiň,“ opraví se hned. „Zapomněla jsem, jak už jsi velká.“ Sára přikývne a Lence se uleví, snad to úplně nepokazila.

„No...“ pokračuje, „asi něco malého a milého. Nějakou drobnost a přání pěkných Vánoc třeba. Nebo tak.“ Lenka se opravdu necítí být odbornicí na začátky vztahů, vždyť tím prošla jen jednou a už je to dobře dvacet let. Hned ji napadne, že ona tehdy byla starší, že ta dnešní mládež... Ale pak jí dojde, že zas o tolik starší nebyla. Sára už je fakt velká. Jako by ji to uhodilo do očí až teď. Kdy se to stalo?

„Dobře, díky,“ kývne Sára, když pochopí, že dalších tipů už se nedočká.

„Je to někdo z kostela?“

Další kývnutí. Tak aspoň tak, žádná velká záruka to sice není, ale lepší než nic.

„Co vy si to tu špitáte?“ obejmě je Petr zezadu kolem ramen a Lence dá pusku na tvář.

„Holčičí věci“, mrkne na něj.

„Jojo, vy holky moje“, směje se a obě je k sobě přimáčkne.

„Tati, prosímtě,“ nasadí Sára svůj nacvičený trapnorodičovský tón, ale i tak se usmívá.

„Jak zapalují ty svíčky, když ten věnec visí tak vysoko?“

„Jak asi, kostelník se spustí z kopule na laně a zapálí je.“

„Mamí, fakt?“

„Sáro, prosím tě, nepleť mu hlavu. Normálně, Daníku, přistaví si tam třeba štafle.“

Sára si jakože prohlíží kostelní výzdobu, ale přitom očima pátrá po Filipovi. Je jako na trní. Dostal její dárek? Líbil se mu? Pochopil, že je od ní? Ví vůbec, že nějaká Sára Procházková existuje? Jenže odpověď asi jen tak nezjistí, protože varhany právě spustily a Filipovo místo je prázdné.

Sára v sobě jen stěží potlačuje zklamání, ale během mše dojde k tomu, že se to dalo čekat. Kdo by propána chodil do kostela na Štědrý den? Letos to vyšlo na neděli, takže to je přímo kostelní maraton – dopoledne čtvrtá adventní neděle, pak půlnoční, Boží hod a Štěpán. Čtyři mše ve třech dnech můžou absolvovat fakt jen kostelní extremisti. Jako my, usměje se pro sebe. Takže není důvod panikařit nad tím, že tu Filip dnes není.

„Tak co?“ zeptá se Lenka nenápadně, když vychází od kostela domů.

„Nic, nebyl tu,“ pokrčí rameny Sára.

„Určitě některý den přijde,“ mrkne na ni Lenka povzbudivě. Je ráda, že se z toho Sára nehroučí, byla by škoda si tím kazit Vánoce. Sára je ale evidentně v pohodě a už se se smíchem kouluje s mladším bratrem. Uf, úplně dospělá ještě není, usměje se Lenka pro sebe.

„Hej mistře! Vstaň bystře!“ zní hřmotně z kůru a atmosféra je na nejslavnostnějším stupni. Kostel je na půlnoční nabitý. Ale co je hlavní, je tu i Filip.

Sára sedí v lavici a tentokrát se neotáčí, má strach, že by celá zrudla. Filip na ni totiž po příchodu do kostela kývnul. Na ni, nebylo to na nikoho jiného. Takže ví, že existuje! A usmál se. Sára se taky usmívá, dnes to ani nemusí skrývat, vždyť jsou Vánoce, usmívají se všichni.

„Dani, poslouchej, teď pan farář mluví o těch hodných lidech, co jsme minule...“ Lenka se zarazí. Dan ji totiž neposlouchá, Dan spí. Lenka se potichu zasměje, nemůže si pomoci. Tolik toužil po tom jít na půlnoční, mluvil o tom už kolik dní a statečně vydržel vzhůru celý dlouhý večer. Ale tohle už na něj bylo moc. Lenka ho něžně pohladí po vlasech a opatrně mu opře hlavu o své rameno.

„To jsem čekal,“ zašeptá Petr s úsměvem, když to vidí.

Lenka se musí usmát ještě jednou, když koukne na kraj lavice na Sáru. Ta si celé akce se spícím Daníkem vůbec nevšimla, dívá se přímo dopředu a usmívá se jak měsíček na hnoji. Vypadá to, že objekt jejího zájmu je přítomen.

„Ahoj,“ pozdraví ji Filip a Sára zůstane stát proti němu. Mumraj všech lidí, kteří se kolem nich prodírají, jakoby najednou vůbec neexistoval.

„Ahoj,“ odpoví a trochu napjatě čeká, co bude dál.

„Moc díky za dárek. Taky pro tebe jeden mám,“ podá jí malý balíček.

„Díky,“ zčervená Sára.

„Krásné Vánoce,“ natáhne k ní Filip ruku. Sára ji stiskne.

„I Tobě,“ odvěti a jejich ruce se dotýkají o malinkou chvilku déle než by bylo běžné. Pro Sáru je ta malinká chvilka navíc ten nejkrásnější vánoční dárek.

Lenka rozzářenou Sáru obejmě kolem ramen a společně se vydají za Petrem, který opodál stojí se spícím Daníkem v náruči.

„Tak co, bylo to hezké vánoční poselství?“

„To nejhezčí,“ odpoví Sára šťastně a přitiskne se k ní.

Povídku napsala Šárka Marková

ADVENTNÍ KVÍZ

Dnešní test je tématický k adventní době.

1. Co znamená slovo *advent* a jaký je jeho význam v katolické církevní liturgii?
2. Proč je adventní věnec v katolické liturgii tvořen kruhem a jaký má tento tvar symbolický význam?
3. Co symbolizuje použití zelené větvičky na adventním věnci?
4. Jak se jmenuje první svíčka na adventním věnci a co symbolizuje?
5. Jaký název má druhá svíčka na adventním věnci a jaký má význam?
6. Co symbolizuje třetí svíčka na adventním věnci a jak se jmenuje?
7. Jaká je liturgická symbolika čtvrté svíčky na adventním věnci a jak se jmenuje?
8. Jaký význam má fialová barva na svíčkách na adventním věnci?
9. Co symbolizuje růžová barva na adventním věnci a která svíčka ji má?
10. Co jsou to *roráty* a jaký mají význam v adventní liturgii?
11. Jaký je vztah mezi *roráty* a mariánskou úctou v adventní době?
12. Jaké jsou specifické liturgické prvky spojené s *rorátní mší* a jak se liší od běžných bohoslužeb?

Ondřej Jäger

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI 16.12.2024

Přítomni: P. Wiesław Kalemba, Marie Souradová, Michaela Foglová, Marie Hanzelková, Bohumila Lipenská, Ondřej Jäger, Tomáš Ježdík, Marek Faltus, Jitka Macháčková
Přítomen on-line: Jaroslav Vychytil

Diskutován problém s malou účastí lidu při liturgickém zpěvu, žalmech, pátečních adoracích.

V nejbližších dnech vznikne zapsaný spolek FATAŽA – bude se věnovat činnosti s dětmi – letní tábory, potáborka. Členové spolku jsou nyní organizátoři farního dětského tábora.

Proběhl aftervodák na Zámečku v Krkonoších. Farnost již nebude pořádat vodácké tábory v tom formátu, jaký byl.

V Písečné byla pouť ke sv. Kateřině. Poděkování patří obci Písečná za zapůjčení sálu a všem, kdo se na přípravě a průběhu podíleli.

V sobotu večer před adventem byl farní silvestr a v neděli poté byl zahájen advent.

Poděkování rodině Parishů za darované stromky do kostelů.

V neděli 22. prosince bude v kostele k dispozici betlémské světlo. Lidé si ho budou moci odnést v lucerničkách do svých domovů.

V neděli 29. prosince bude v Hradci Králové zahájen jubilejní rok 2025 slavnostní mší svatou v katedrále sv. Ducha v 15 hodin.

V sobotu 4. ledna bude v Žamberku Tříkrálová sbírka.

V neděli 5. ledna je slavnost Zjevení Páně (žehnání křídly, zlatých předmětů, vody).

Bude vybudována zimní kaple v prostoru oratoře.

Proběhne rekonstrukce 13. komnaty na faře (technická místnost).

Od 1.1. 2025 budeme mít novou vikariátní techničku, prosíme o modlitby za ni.

Plánuje se:

- Výměna oken v kostele v Písečné
- V Žamberku oprava stěn v presbytáři kostela
- Ve Slatině výměna všech dveří v kostele
- Je koupen nový traktůrek na sekání trávy ve Slatině
- Hledá se nový správce webových stránek farnosti

Probíral se pastorační plán farnosti na celý rok.

Při nedělní mši svaté losujeme jednu ulici, za kterou se celý týden farníci modlí. Losování bude probíhat dál, aktuální vylosovanou ulici si můžete přečíst i na okně na faře. Věříme, že modlitby za město a jeho obyvatele přinesou své duchovní plody.

1x za 14 dnů je ve středu od 19 hodin katecheze na faře v Žamberku. Věnujeme se dokumentům Druhého vatikánského koncilu.

Každý pátek po večerní mši svaté je na faře společenství mládeže, tzv. „Spolčo“.
Náboženství pro mladší děti probíhá na faře v pondělí od 15 hodin 1x za 14 dnů.

V zimním období se ruší středeční mše svaté ve Slatině nad Zdobnicí. Místo toho budou slouženy mše svaté ve stejnou dobu od 18 hodin v kostele sv. Václava v Žamberku.

Příští setkání pastorační rady farnosti bude 27. ledna 2025 od 19 hodin.

Zapsala Marie Souradová

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI KVÍZU

1. **Slovo advent** pochází z latinského *adventus*, což znamená "příchod" nebo "přítomnost". V katolické liturgii označuje dobu přípravy na příchod Krista, jak v historickém smyslu (oslava narození Ježíše), tak i v eschatologickém smyslu (očekávání druhého příchodu Krista na konci časů).

2. **Kruh adventního věnce** symbolizuje věčnost Božího království, které nemá začátek ani konec. Kruh je bez začátku a konce, což vyjadřuje věčnou lásku Boha k lidem.

3. **Zelené větvičky** na adventním věnci symbolizují život, naději a věrnost. Zelené větve jsou trvalé, což vyjadřuje věčnost Boží přítomnosti a věčný život, který přináší Kristus.

4. **První svíčka** se jmenuje *Svíčka proroků* a symbolizuje naději a očekávání příchodu Mesiáše.

5. **Druhá svíčka** se jmenuje *Svíčka Betlémská* a symbolizuje mír, připomínající cestu Marie a Josefa do Betléma.

6. **Třetí svíčka** se jmenuje *Pastýřská svíčka* a symbolizuje radost, která přichází s očekáváním narození Ježíše.

7. **Čtvrtá svíčka** se jmenuje *Andělská svíčka* a symbolizuje lásku a poselství andělů, kteří zvěstovali narození Krista.

8. **Fialová barva** na svíčkách symbolizuje pokání, očekávání a přípravu na příchod Krista. Je to barva pokání a postní doby.

9. **Růžová barva** symbolizuje radost a úlevu, že příchod Pána je blízko. Růžovou barvu má třetí svíčka, *Pastýřská svíčka*, která je zapálena na Gaudete neděli.

10. **Roráty** jsou speciální mše, které se slaví v adventní době, zejména ve středu a sobotu ráno. Jsou zaměřeny na počest Panny Marie a její roli v příchodu Krista. Roráty mají také hluboký symbolický význam jako světlo v temnotách adventní doby, kdy se zapaluje svíčka před obrazem Panny Marie.

11. *Roráty* jsou silně spojené s **mariánskou úctou**, protože v adventní době se zdůrazňuje role Panny Marie jako „Zářivá hvězda“ a matka, která přivedla na svět Spasitele. Mše jsou často obklopeny zpěvem mariánských písní a modlitbami, které zdůrazňují její úlohu v dějinách spásy.

12. **Rorátní mše** se liší od běžných bohoslužeb tím, že jsou slaveny za úsvitu nebo v ranních hodinách, aby vyjadřovaly očekávání příchodu světla. U rorátů bývá také zvláštní atmosféra, kdy kostel bývá potmělý a jediným světlem jsou svíčky, které symbolizují Krista jako Světlo světa.

VÁNOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2024 **Štědrý den:**

<i>Úterý</i>	15,00 hod.	Líšnice
	17,00 hod.	Písečná
	21,00 hod.	Slatina nad Zdobnicí
	24,00 hod.	Žamberk – půlnoční mše sv.

25. 12. 2024 **Slavnost Narození Páně:**

Středa 9,30 hod. Žamberk

11,00 hod Písečná

26. 12. 2024 **sv. Štěpán:**

Čtvrtek 9,30 hod. Žamberk

14,00 hod. Výšlap na Žampach

27. 12. 2024 **sv. Jan Evangelista:**

Pátek 17,00 hod. Písečná

18,30 hod. Žamberk

28. 12. 2024 **sv. Betlémské děti:**

Sobota 16,30 hod. Žamberk – zámecká kaple

18,00 hod Líšnice (pout')

29. 12. 2024 **Svátek sv. Rodiny:**

Neděle 8,00 hod Slatina nad Zdobnicí

9,30 hod Žamberk

s zehnaním rodinám

11,00 hod Písečná

15,00 hod zahájení jubilejního roku
Hradec Králové - katedrála

31. 12. 2024 **sv. Silvestr**

Úterý 18,00 hod.

Žamberk a pak Silvestr fara

1. 1. 2025 **Slavnost Matky Boží Panny Marie – Nový rok:**

Středa 9,30 hod. Žamberk

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Další písemné příspěvky můžete posílat na adresu: fzzamberk@gmail.com. Další číslo plánujeme na březen 2025. Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 10 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vřazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada a Ondřej Jäger. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: fzzamberk@gmail.com. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://www.dekanstvizamberk.cz/foto/>